ת"ל מ"י מ"ר מסלסת מקוואות סלסה כו' ו סמנ עכין רמה מוס"ש י"ד סימן רמ סעיף פח:

ו ב מ"י מ"ס מסלסת מקוואות סלסה כו' :

תוספי הרא"ש

כלל לבדר הספק בשעת הטעשה אבל ספיקא דשקה ונגע בארבע בלילה אפשר להחבדר בשעת טעשה : היכא דליה ליה רישותא מטעה : אע"ג ליטא כי אמרי' תעבד דבר על הוקרתו והיכא דלא איתרע חוקה כגון ספק נגע אבל הכא איתרע דדרי דם לפ"ך ר"ל דבבי חוד נתנא נמי מוקמינן אחזקתיה כתרוא דנגע בא' בלילה דאמר' דבגן מדרי בתרוא הי מבעבר דמחר אבל טעמא דרישתא נפה משום דמטעה קרוא ושכיחי בה דמים תדיר ולא דמי לנגעים דאמר' ספק נגעים לחקל אע"ג דמטעה קא חוי ס"ם לא שכיחי ביה נגעים כמו אשה שמצדין בה דמים תדירי אע"ג דבתעסקה בטחרי' דליה בתו רישותא כיון דטעמה דידהו משום לתא דידה משא"ה לא מוקמינן לחו בחזקה מחרה ודקא לחרוסה אי לקדשים כדלקמן אבל לחלין אע"ג דאיכא רישותא מטעה מוקמי' לחו בחזקה מחרה ויש לחתיר מחוך כך בגדר שנעשה בחסה [אחרת] (אחרת) מתן ונמצאת מחרה כל הבגדים שעשה מהלב של חברה דסוקמינן לחו אחזקתיה ואמרינן סמוך לשרוצה נטרה ה) ואע"ג דאיכא רישותא בטעה : הכ"ת יש לדחות דשאני התם שלא נתברדה דחזקה לשלם ואע"ג שחיתה בכמה שנים ויצאה מחזקה מחרה ס"ם בכל שעה ושעה שמחת היא בספק תרע פרלשנן פ"ק דחלין דאלינן בתר רובא מחרה ומיהו אם לא המשהלה מדלא הרישינן דילמא מחרה דמחלין ומסמוך דשמם דאלינן בתר רובא דילמא משום דאמרינן אוקמה אחזקה אלא דאי כי חוי נתנא לא אמרינן אוקמה אחזקתיה כיון דבשעתה לא נתברדה דחזקה אלא לאחר שחרצינה מנתן וחברה הרבה דבשעת לידתה כשרה ואיתה ומיהו אם לא נמצאת מחרה אלא כגון אחזן שאנו אומרים מחמת מיהכא הוא הייני בקיאין לברר אישאר שוחיה לה ואיתה ע"י בדיקה לאמיתתי דחזה ספק ספיקא ספק מחרה ספק אינה מחרה ואת"ל מחרה אחר אחר כן נמחרה ונוה ע"ל כיון דאלינן בתר רובא כל הבדמות בחזקת כשרה' אמר' בתר שנתן משום דרוב בחסה כשרה ורובא עדיף מחזקה ונעמיד בחסה זו בכלל הרוב והשתא היא דנמחרה ואי אישתכח ביה מחרה מתחלת בריתה דאי מחרה ואע"ג דמחרה אינה דחה רוב

מחרה קאמר אי אם הנגלר פי' המסכה יש לאסור הבגיבות [שנעשה בתוך] שלשת ימים קדם השחיטה : (אילן הכא מסאה דאי : משמע מתוך פרש"י ז"ל דמלשון מסאה קא דייק וקשה דהא בסוף קדושין גבי תינוק שנמצא בצד הטיסה דקתני דחבבים מסמאן ואמר ר' יוחנן אין זו חזקה ששוחטין עליה את התרומה ועוד לקמן גבי קוטח שנשחטשו בה מחרות אחר ר' יוחנן מסאה בתי לסיטר דלחלות קאמר הראוה לפרש דהא דדייק דמסאה דאי משום דחנני בסיפא ר' שמעון אומר בדה"י תולין : אורבה הטמר מקוה על חזקתו לא חסר : משמע דמדיק אפילו [לב"ש] דהיה לן לשאר לגמרי משום חזקה דשקה אע"ג דאיכא נגי חזקה דשמא פ"ם חזקת מקוה עדיף שהרי המבא מבל לפנינו אלא שאנו אומרים שמא לא מבל בלילה הנגנת כי שמא היה חסר המקוה וכיון דאורבה הטמר מקוה על חזקתו נמחלקה חזקת המסא כנ"ל : הנ"ג הרי דם לפנינו דאע"ג חזקת הטהרה ואע"ג דאיתרע חזקת הטהרה פ"ד השתא אינו אומרים דדרי משום לתא דידה לא מוקמינן לחו אחזקתייהו עד דמשני הכא הרא הרא דאיכא לרישותא התם איכא הרתי לרישותא : וא"ת כיון דדאי מבל לא היה לן לסיטר הטמר מקוה על חזקתו לרב חסדא דסכחר השתם בסכין הנמצאת

ה) ליט מוכן דמלי רישותא ליט לה לנסמה דהא לין עניולה לפרוף כלל ולולי דל"ל דלאיתרע לה כמקוה דכי מרש"י ז"ל דלאיתרע לה כמקוה דכי מרש"י ז"ל דלאיתרע לה כמקוה דכי מרש"י ז